

ע"פ 1035/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1035/23

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 2.2.2023 בתפ"ח 1698-04-22 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ח' מאק-קלמנוביץ, השופטת מ'
ליפשיץ-פריבס והשופט מ' כדורי

בשם המערער:

עו"ד צדוק חוגי

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מאק-קלמנוביץ, השופטת מ' ליפשיץ-
פריבס והשופט מ' כדורי) מיום 2.2.2023 בתפ"ח 1698-04-22 (להלן: ההליך) שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של
המערער.

1. ביום 3.4.2022 הוגש כתב אישום נגד המערער ובו יוחסו לו עבירות מין במשפחה, שביצע, לפי המיוחס לו, בשתיים מאחיינותיו בעת שהיו קטינות.

זהו ערעור הפסלות השני שמגיש המערער. השתלשלות העניינים בהליך פורטה בהרחבה בפסק דיני מיום 29.11.2022 בערעור הראשון שהגיש, אשר נדחה מאחר שכוון כולו כלפי החלטות דיוניות שנתן ההרכב, ובפסק הדין הודגש כי החלטות אלה אינן מקימות עילת פסלות (ע"פ 7565/22; להלן: הערעור הראשון).

2. בהליך נקבע דיון ליום 1.12.2022, אך ביום 30.11.2022 ביקש ב"כ המערער את דחייתו בטענה כי לא "התכוון למענה, טענות מקדמיות נוספות [...] ועוד טענות נוספות".

המותב נעתר לבקשה, דחה את הדיון ליום 19.12.2022 והורה כי "כל בקשה מקדמית או בקשה אחרת שבכוונת הסניגור להעלות תוגש בכתב לא יאוחר מיום 11.12.2022".

3. לאחר דחייה נוספת של המועד, ביום 2.2.2023 התקיים הדיון ובתחילתו הודיע ב"כ המערער כי ברצונו להעלות מספר טענות מקדמיות. בית המשפט קבע כי היה על המערער להגיש את טענותיו בכתב ולא להעלות אותן בדיון בפעם הראשונה. ב"כ המערער השיב "אני לא הבנתי את החלטת בית המשפט, בדרך כלל בהליך הפלילי טענות נטענות בעל פה". ב"כ המערער העלה את טענותיו המקדמיות, וכעולה מפרוטוקול הדיון, בית המשפט ביקש את התייחסות ב"כ המשיבה אליהן. לאחר שב"כ המשיבה התייחס לטענות וב"כ המערער הגיב להתייחסותו, הורה בית המשפט לב"כ המערער להשיב לכתב האישום.

על כך הגיב ב"כ המערער בבקשת פסלות, באמרו: "אני רואה שהתחושה שלי שהתחילה בתחילת המשפט, שההרכב הזה נחוש להביא להרשעת ה[מערער] בכל מחיר, מתחזקת שבועתיים לנוכח הדברים שבית המשפט אמר היום ולכן אני מבקש שבית המשפט יפסול את עצמו, כי אני לא חושב שחזקת התקינות ולהכריח אותי לענות היום לכתב האישום זה לא נכון וזה פוגע ב[מערער], וזה פגיעה מתמשכת".

4. בית המשפט דחה את הבקשה על אתר וציין כי הדיון נקבע למתן תשובה לכתב האישום, ובהתאם להחלטה מיום 30.11.2022 היה על המערער להגיש את בקשותיו בכתב. עם זאת, כך צוין, לפני משורת הדיון ניתן לב"כ המערער להעלות את טענותיו המקדמיות ונשמעה תגובת ב"כ המשיבה לטענות. הובהר כי לא נמצא בסיס "לטענת הפסלות החוזרת", והודגש כי "אין בהליך שהתנהל כדי לרמוז וודאי שלא ללמד כי מותב זה גיבש את דעתו".

5. לאחר שהמותב דחה את בקשת הפסלות טען ב"כ המערער כי יש לדון קודם בבקשה לחומרי חקירה. ב"כ המשיבה הגיב כי אין המדובר בבקשה לקבלת חומרי חקירה, אלא בבקשה לקבלת חומרים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכדי להכריע ברלוונטיות של החומרים המבוקשים - נדרשת קודם תשובה לאישום.

בית המשפט הורה על מתן תשובה לאישום, וב"כ המערער הודיע כי מרשו "כופר לחלוטין בכתב האישום".

6. מכאן הערעור שלפניי, בו מתאר המערער את השתלשלות ההליך עד לערעור הראשון. בהקשר זה מציין המערער כי הערעור נדחה ומצטט מפסק דיני (פסקה 11):

"המערער טוען כי אין מדובר בהחלטות שדעתו אינה נוחה מהן גרידא, אלא בהחלטות "המרוקנות מתוכן את זכויותיו למשפט הוגן", אך גם אם אניח שאכן מדובר בהחלטות שגויות שלהן השלכה על זכותו של המערער להליך הוגן – ואיני קובעת שכך הוא הדבר – אין בכך כדי להקים עילת פסלות על פי המבחנים הקבועים לכך בדין. האכסניה להעלאת טענותיו של המערער כנגד החלטות אלה לגופן, מקומן, כאמור, בהליכי ערעור מתאימים והן שמורות לו".

על כך מוסיף המערער השגות כלפי ההחלטות הדיוניות החדשות שנתן ההרכב, בין היתר בנוגע לבקשתו לקבלת חומרים מאת המשיבה ובנוגע לבקשותיו למחוק חלק מן האישומים. המערער טוען כי נוכח האמור, החלטתו של בית המשפט שלא לפסול את עצמו היא "שערורייתית" ועולה ממנה דעתו הקדומה של בית המשפט. לפי המערער החלטת בית המשפט בנוגע לבקשתו לקבל חומרים "מרוקנת מתוכן את זכויותיו" להליך הוגן, ועולה "תחושה אובייקטיבית שלבית המשפט אצה הדרך להרשעה בכל מחיר".

7. דין הערעור להידחות. ערעור זה, כמו הערעור הראשון, מכון כולו כלפי החלטות דיוניות שנתן המותב. בערעור דן ציטט המערער מפסק הדין בערעור הראשון שם הובהר כי הדרך להשיג על החלטות דיוניות היא בהליכי ערעור מתאימים ולא בהליך פסלות שופט. נוכח האמור, יש לתמוה על כך שלצד הבאת הדברים הברורים מפסק הדין בערעור הראשון, חזר המערער וביקש את פסילת ההרכב מטעמים זהים לאלה שנדחו. אין לי, על כן, אלא להפנות לדברים שהביא המערער עצמו מפסק הדין בערעור הראשון, שצוטטו לעיל, היפים גם לענייננו.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ז בשבט התשפ"ג (8.2.2023).

ה נ ש י א ה

[